

Ob solnčnem vzhodu.

Solnca zadnji žarek
Gine za goró,
Kmalu črna tema
Krila bo zemljó.

Kaj če v srcu mojem
Upa zadnji žar,
Ki me še ogreva,
Vgasne za vsigdar...?

Fr. Zdravko.

55. Na potu v šolô.

Moderato.

P. Angelik Hribar.

1. Kaj mu - diš me, oj ze - le - ni In cve-
2. Ur - ne ri - bi - ce v po - to - ki, Rad bi
3. Pti - ček ti u - teg - neš pe - ti, Kar ti
4. A - li ko pa šo - la mi - ne, Ka - kor

1. to - či trav - nik ti? Lep si, a - li v šolo
 2. vam to - va - riš bil; Tekal, skakal bi po
 3. tre - ba, znaš ti že; V šolo moram jaz hi-
 4. ti bom, ptiček, prost; Hej čez jarke in kr-

1. me - ni, Ljubi travnik, se mu - di.
 2. lo - ki, In me - tulje bi lo - vil.
 3. te - ti, Kjer se bistri - jo gla - vé.
 4. ti - ne! Travnik ves bo moj in gozd.

Jož. Štritar.

Pastir.

V višavah tu pasem ovčice,
 Krog mene planinski je mir,
 Nabiram si v šopek cvetice,
 In pevam in ukam pastir!

Kot kralj sem na pisani loci:
 Prestol mi je rahel oblak,
 In žezlo je palica v roci
 In solnce je krone mi znak!

In sèn me blažilen objame,
 Ko zvečer utrujen sem ves;
 Tedaj si vladarstvo prevzame
 Nad ovčami sultan, moj pes!

Do mene v planinske višine
 Ne seže nobena bolešt:
 Kot tici vrh vodne gladine
 Miruje srce mi in vest!

Svetišče so te mi gorice:
 Krasijo cvetlice oltar,
 In slavo popevajo tice,
 Svetilo pa solnčni je žar!

Ko solnce v nebeške gredvore,
 Ovčice poženem domú;
 Molitev odmolim vrh gore,
 Potem pa zavriskam, juhú!

Vněslav.

